

A bemutatkozó est

Gólyákként mielőtt valódi kollégistákká válnánk, át kell esnünk bizonyos beavatási szokásokon. Az ilyen eseményekről terjedő rémtörténetek csak akkor veszítenek erejükből, amikor a díszterem első soraiban ülve felfedezzük azt a vidám hangulatot, amit a válaszainkkal már csak fokozni tudunk.

Mielőtt részt vehetnénk a bemutatkozó esten, feltétlenül meg kell jegyeznünk az összes refis rokonunk nevét, azon kívül el kell gondolkodnunk olyan létfontosságú dolgokon, mint a kedvenc filmünk, tantárgyunk vagy szabadidős elfoglaltságunk. Hasznos, ha tudjuk egy szóval jellemezni az elmúlt napunkat, még hasznosabb, ha az az egy szó nem a *jó*. Ha mindez megvan, már csak mernünk kell őket nyilvánosság elé tárni. Az ilyen kérdések által könnyebben megismerhetnek minket, megismertethetjük magunkat. Hogyha például határozottan közöljük, hogy kedvenc tevékenységünk az írás, könnyen érhet az a megtiszteltetés, hogy a nevelők minket választanak az est történéseinek megfogalmazására.

De nem csak mi, a nevelők is lehetőséget kapnak a bemutatkozásra, így már tudjuk, kihez fordulhatunk különböző dilemmáinkkal. Azt viszont, hogy ki és miért érdemel akkora tapsot, csak később értjük majd meg.

Mi – gólyák – névtáblákat kapunk, hogy így már a nevünk se legyen egészen ismeretlen, a végzősök pedig azért, hogy megjegyezzük, kinek kell fennhangon köszönnünk. Ők a rangidősek, akik már megszokásból vonulnak végig a folyosókon. Lehetetlennek tűnhet, de ők is voltak a mi helyzetünkben, és mi is leszünk még az övékében.

Ez az első bemutatkozás elősegíti, hogy később ne idegenekként járjunk-keljünk a kollégiumban és hamarabb beilleszkedjünk a közösségbe, amit egy nap talán családuknak tekintünk majd.

Szombati Gréta